

LLIÇÓ XVI

loquaz

loquaç

llarc

llarg

rel.ligió

religió

rebeliό

rebel.lió

ilusiό

il.lusió

cel.lebrar

celebrar

LLIÇÓ XVII

están

estan

a que

que

ses

sos, els seus (o llurs)

melodiossos

melodiosos

encanten a la vista

encanten la vista

LLIÇÓ XVIIINo hi he trobat en cap
lloc

No he trobat enlloc

LLIÇÓ XIX

triste

trista

melàngiosa

melangiosa

pluija

pluja

tampestat

tempestat

inclinant-se

i s'inclinaven

eixample

eixampla

LLIÇÓ XX

s'empenyent

s'empenyen

vibran

vibren

alluntnyar

allunyar

als demés

els altres

mejor

major

per els

per als

No es evident

No és evident

transmitint

transmetent

OBSERVACIONS

Ús de les preposicions a i en davant les designacions de lloc.-- S'empra a, obligatòriament, davant els noms propis geogràfics, i, preferentment, davant l'article definit i l'adjectiu interrogatiu, Així: Vaig a Girona, estic a Girona (no "vaig en Girona", "estic en Girona"); treballem a la mateixa casa (preferible a "treballem en la mateixa casa"), a quin poble vius? (preferible a "en quin poble vius?"). S'empra en, amb preferència, davant els adjectius demostratius (aquest, aquell, aquesta, etc.) i els indefinits un, algun, una, alguna, etc. Així: Anirem en aquella masia (preferible a "anirem a aquella masia"), vam anar en una platja (preferible a "vam anar a una platja"). Llegiu, encara, les pàgines 109 i 110 del llibre de gramàtica.

Quan els possessius son, sa, sos, ses (o millor el seu, la seva, els seus, les seves) es refereixen a un possessor plural (quan volen dir d'ells o d'elles), poden reemplaçar-se avantatjosament per llur o llurs.

Sobre l'ús incorrecte del gerundi (el vostre "inclinant-se" de la lliçó XIX), vegeu pàgines 99 i 100 del llibre.